

Edenistä ehtoollispöytään

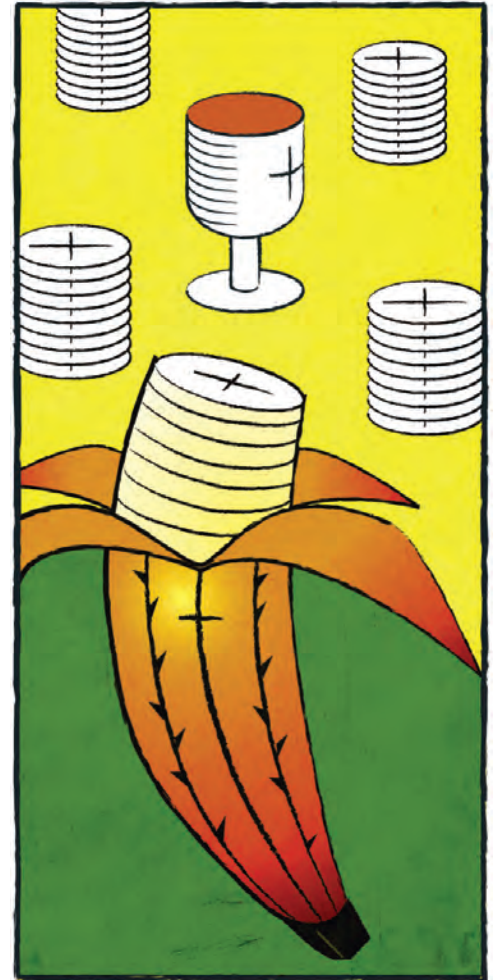
Jos sinua pyydetäisiin kuvaamaan, miltä Jumalan valtakunta oikein näyttää, mitä tulisi mieleesi? Kysymykseen on olemassa usempikin hyvä ja oikea vastaus. Raamatun kuvaus Jumalan valtakunnasta on runsas ja rikas. Mutta ehkä eräs kuva, joka aikamme kristityille tulee harvemmin mieleen, on kuva aterialta. Epäilemättä Jeesuksen ajan juutalaisille juuri tämä kuva oli kuitenkin keskeinen ja tärkeä. Siksi Jeesuksen ollessa aterialla fariseusten johtomiehen tykönä eräs pöytävierasta huudahtaa: “Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa” (Luuk. 14:15)!

Ajatus aterioimisesta Jumalan valtakunnassa lähtee oikeastaan liikkeelle jo Raamatun ensimmäisiltä sivuilta. ”Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun... Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: ’Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman’” (1. Moos. 2:9, 16–17).

Muinaisessa maailmassa eri kansat palvoivat jumalia omilla tavoillaan. Monilla kansoilla palvontapaikan tai temppelin yhteydessä saattoi olla puutarha. Sen puiden hedelmät kuuluivat kyseiselle jumaluudelle, ja niitä tuotiin uhriksi temppeliin. Tämän tietäen muinainen lukija näki Raamatun paratiisikertomuksessa hämmästyttävän asian. Jumala antoi oman puutarhansa hedelmät ihmisten syötäväksi. Ihmiset eivät olleet vain Jumalan orjia, vaan heidät kutsuttiin ikään kuin samaan pöytään Herransa ja Jumalansa kanssa.

Pyhäkön uhriateriat

Lankeemuksen myötä yhteys Jumalan ”pöytään” kuitenkin murtui. Mutta tämä ei tarkoittanut sitä, etteikö Jumala olisi edelleen tahtonut kutsua ihmisiä luokseen, yhteyteensä. Mooseksen aikana Jumala antoi, Siinain vuorella, Israelille ohjeet jumalanpalveluksesta. Tuli rakentaa pyhäkkö ja asettaa sen eteen alttari. Joka aamu ja ilta vietettiin tuossa pyhäkössä ja tuon alttarin äärellä jumalanpalvelusta. Osa uhrista annettiin Jumalalle. Se poltettiin alttarilla. Mutta osa uhreista kuului papeille. Kun uhrin oli tuotu ja annettu Jumalalle, ne olivat tulleet pyhäiksi. Jumalan pyhyys oli koskettanut uhria. Näin koko uhri oli pyhä. Niinpä pyhäkössä palvelevat papit saivat nauttia ruokaa, jossa he ottivat samalla vastaan Jumalan oman pyhyden. Tämä aterioiminen tapahtui pyhäkön yhteydessä. Ja pyhäkköhän oli se paikka, jossa

Jumala istui Kuninkaana valtaistuimellaan. Siellä Jumala ”kulki” kansansa keskellä, kuten hän oli kulkenut kerran Edenissä. Näin papit saivat osin elää todeksi sitä yhteyttä Jumalaan, joka ensimmäisellä papilla, Adamilla ja hänen vaimollaan Eevalla oli ollut Edenissä.

Edellä mainittujen uhrien lisäksi oli olemassa myös erityiset vuosittaiset juhla-ajat. Silloin eivät vain papit, vaan koko kansa sai syödä uhriaterian Herran edessä. Pääsiäisjuhla oli yksi näistä aterioista. Pääsiäisenä kukin perhe valitsi karitsan ja toi sen uhrattavaksi Herran eteen. Uhri oli pyhä. Jumala antoi kuitenkin uhrin takaisin tuojalle. Näin perhekunta sai yhdessä syödä Jumalan pöydästä tulevia lahjoja ja tulla osalliseksi Jumalan omasta pyhydestä.

Profeettojen ennustukset

Vanhan liiton profeetat näkivät, että tulossa oli suuri Jumalan valtakunnan ateria, josta pyhäkön uhriateriat olivat vain esikuvana. Jesajan kirjasta luemme: ”Ja Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä, ydinrasvasta, puhtaasta voimaviinistä. Ja hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikki kansat, ja peiton, joka peittää kaikki kansakunnat. Hän hävittää kuoleman ainiaaksi, ja Herra, Herra pyyhkii kyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa hävistyksen kaikesta maasta. Sillä Herra on puhunut” (Jes. 25:6–8).

Jälleen kerran Jumala itse on aterian isäntä. Hän valmistaa pidot. Niinpä Jeesus kertoi useammankin vertauksen, jossa isäntä eli Jumala valmistaa hääjuhlan tai muun juhlan ja kutsuu vieraita pöytään. Jeesuksen vertauksissa esiintyy myös se Jesajan kohdasta löytyvä ajatus, että ateria ei enää ole vain Israelia, vaan kaikkia kansoja varten. Myös muut kansat pääsevät Jumalan valtakunnan juhlapöytään. Jesajan ennustuksessa puhutaan aterialla tarjottavan parasta osaa eläimestä ja parasta viiniä. Mutta tällä vuorella Jumalalla itsellään on aivan erityinen ruokalaji. Kirjaimellisesti voisimme kääntää: ”Hän nielaisee kuoleman ainiaaksi.”

Uuden liiton ateria

Hiljaisella viikolla, kiirastorstaina pysähdymme erityisesti Jeesuksen asettaman uuden liiton aterian äärelle. Ateria on se todellisuus, johon Vanhan liiton uhriateriat viittasivat. Ehtoollinen on se, Jeesuksen asettama, Jumalan valtakunnan ateria, jossa tulemme pyhitetyksi Jumalan omalla pyhyydellä. Syömmehän siinä, emme ainoastaan uhriateriaa, vaan vieläpä Jumalan Pojan, Jeesuksen lihan ja veren. Ehtoollispöydässä me kristityt saamme nauttia myös iankaikkisen elämän lääkkeen. Onhan aterian Isäntä, Jeesus itse nielaissut ristin puulla meidän kuolemamme.

Jeesus on se taivaallinen Isäntä, joka on valmistanut Jumalan valtakunnan juhlan. Hän kutsuu meitä syömään ja juomaan. Tähän yhteyteen saavat tulla niin Israelin kansan jäsenet kuin Israelin Messiaaseen, Jeesukseen uskovat pakanat. Näin meistä kaikista on tehty pyhää pappiskansaa, joka saa tulla läheisimmästä läheisimpään yhteyteen Kaikkivaltiaan Jumalan kanssa. Uuden liiton ateria, jonka saamme sunnuntai toisensa jälkeen nauttia messussamme, ei ole kristillisen uskon sivuseikka. Kuten yllä on lyhyesti osoitettu, ateriyhteys Jumalan kanssa, Jumalan valtakunnan ateria on Raamatun läpäisevä tema. Jumala on aina kutsunut kansansa pöytänsä. Ehtoollispöydässä saamme jo maistaa uuden maailman antimia. Se on maistiainen siitä juhla-ateriasta, jolle käymme, kun ajan lopussa taivaallinen Jerusalemi laskeutuu maan päälle.

Antti Leinonen
Vastuupastori,
Stefanoksen lut. srk

MAANANTAI - JEEBUS GETSEMANESSA

JER. 18:9-20
1. PIET. 2:21-24
JOH. 18:1-27

Herrani Jeesus Kristus, sinä menit oppilainesi Getsemanen puutarhaan, missä sinut täytti epätoivo ja murhe. Pyydän kärsimisesi ja kilvoituksesi tähden: Auta minuakin valvomaan ja rukoilemaan, etten lankeaisi kiusaukseen. Sinulle olkoon ylistys ikuisesti!

TIISTAI - JEEBUS TUTKITTAVANA

JES. 52:13-15
1. KOR. 1:18-19
JOH. 18:28-40

Rakas Vapahtaja, sinä seisot häväistynä ja kansan pilkattavana. Kuin teuraaksi joutuva karitsa sinä vaikenet tuomitsijoittesi edessä. Anna meille rohkeutta tunnustaa sinut elävän Jumalan Pojaksi, anna kestävyttä seurata sinua epäilyn, pettymysten ja pelon pimeydessä. Kuule meitä, sinä joka elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa aina ja ikuisesti!

KESKIVIKKO - JEEBUS TUOMITAAN

JES. 49:1-6
ROOM. 5:6-11
JOH. 19:1-16

Rakas Vapahtaja. Sinä sanot: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." Auta meitä Jumalan valtakunnan tähden kulkemaan ristintiemme. Herra, anna meille voimaa suostua siihen. Kuule meitä, sinä, joka elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa aina ja ikuisesti!

KIIRASTORSTAI - PYHÄ EHTOOLLINEN

2. MOOS. 24:2-11
1. KOR. 11:23-29
JOH. 13:1-15

Herra Jeesus Kristus, sinä ehtoollisessa läsnä oleva Vapahtajamme. Saamme julistaa sinun kuolemaasi siihen asti, kun tulet takaisin kunniaassa. Anna meidän ehtoollisen salaisuudessa löytää elämä. Suo, että tuntisimme pelastustyösi voiman ja kokisimme yhteyttä sinuun ja toisiimme. Sinulle olkoon ylistys ikuisesti.

PITKÄPERJANTAI - JUMALAN KARITSA

JES. 53
HEPR. 5:7-10 TAI
GAL. 6:14
JOH: 19:16-30

Rakas Vapahtaja, sinä voitit ristillä pahan vallan ja avasit meille taivaan. Sinä olet hyvä paimen, sinä annoit henkesi meidän edestämme. Me kiitämme sinua rakkaudestasi. Lahjoita meille armo, jonka olet ansainnut kärsimiselläsi ja kuolemallaasi. Kuule meitä, sinä, joka elät ja hallitset Isän ja Pyhän Hengen kanssa aina ja ikuisesti.

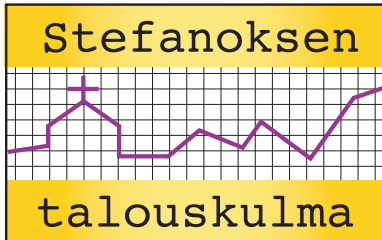

HILJAINEN LAUANTAI - JEEBUS HAUDASSA

JOB. 19:25-27
1. PIET 3:18-22
MATT. 27:62-66

Herra Jumala, rakas taivaallinen Isä. Sinä et säästänyt ainoaa Poikaasi, vaan annoit hänet kuolemaan, jotta meillä olisi elämä. Hänen hautaamisellaan sinä pyhitit meidän hautamme lepokammiksi. Valmista sydämemme Pyhällä Hengelläsi hänen asuinsijakseen, niin että hän pysyy meissä ja pysymme hänessä. Anna meidän päästä ristin ja vaivan jälkeen rauhaan ja nousta iankaikkiseen elämään. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta.

Alkuvuoden talous on ollut lievästi alijäämäinen: tammikuussa -522,80 € ja helmikuussa +133 €. Käteiskolehdin määrä on vähentynyt, mihin lienee osaltaan vaikuttanut viimevuotinen keskustelumme käteisen talletuskuluista. Tammikuussa kolehtia kertyi 481 € ja helmikuussa 719 €. Tilikannatus on puolestaan vahvistunut, mutta se saisi vahvistua vielä hiukan enemmän. Tammikuussa tilikannatus oli 2835 € ja helmikuussa 3398 €.

Alkuvuoden lukemien perusteella voidaan toivoa, että tilikannatus vahvistuisi vielä keskimäärin noin 500 € kuukaudessa, mikä tarkoittaisi keskimäärin 10 € lisäystä kuukaudessa messukävijää kohden. Tämäkin toive saadaan sulkea yhteiseen rukouksemme, kiitollisina kaikista anneista.

Eija Rikka
srk:n talousvastaava

Kävin ensimmäisen kerran Rovaniemellä Luther-säätiön (nyk. Lähetysliiton) messussa marraskuussa 2011. Ajankohta on jäänyt mieleen, koska mieheni Ismo oli juuri joutunut sairaalaan aivoverenvuodon vuoksi. Tulin kolmen pienen lapsemme kanssa messuun, jota seurakunnan aktiivi Mieltusen Veikko oli mainostanut Kansanlähetysten raamattupiirissä.

raamattupiirissä.

Olin elänyt nukkuvan kristityn elämää kauan, ennen kuin hengellinen heräämiseni vähitellen alkoi. Aloin ensin käydä raamattupiirissä, jossa kuulin messuista. Luther-säätiön toiminta oli minulle ennestään tuttua kahden siskoni kautta, mutta messuun lähteminen lapsiperhearjen keskellä ei houkuttellut. Kunnes tuli se marraskuu. Kyllä minä Herralle olen purnannut, että olisin kai minä vähemmälläkin potkimisella messuun tullut. Vaan en tiedä, olisinko. Ismo kuoli itsenäisyyspäivänä, ja seuraavasta syksystä lähtien aloimme käydä lasten kanssa messussa jokseenkin säännöllisesti.

Meidät otettiin seurakunnassa hyvin vastaan, ja olo oli alusta lähtien tervetullut. Pian selvisi, että kanttorin palvelutehtävissä tarvittaisiin apuja, ja tuolloin alkanut soiton harjoittelu jatkuu nyt neljäntoista vuotta. Kotona harjoittelen Stefanoksen seurakunnan aiemmin käyttämällä pianolla, joka seurakuntalaisten yhteisenä hankintana muistuttaa yhdessä tekemisen voimasta. Toisinaan mieheni Jyrki osallistuu virsiharjoituksiin, ja on suuri ilo soittaa ja laulaa yhdessä kotona, kirkossa ja muilla foorumeilla.

Jyrki tuli elämäni sanomalehtiartikkelin kautta. Lapin Kansan toimittaja haastatteli minua juttuun, joka käsitteli surevan kohtaamista. Ilkka-lehdestä luettu juttu puhutteli lapualaista Jyrkiä, jonka vaimo oli kuollut edellisenä vuonna. Hetken (puoli vuotta) mietittyään hän otti minuun yhteyttä, ja siitä alkoi matka, joka jatkuu edelleen. Sähköpostiviestit vaihtuivat pian puheluihin, muihin viesteihin ja tapaamisiin, ja meidät vihittiin Helsingin Vanhassa kirkossa kesäkuussa 2019. Koen, että rakkautemme on suuri siunaus ja lahja Jumalalta. Pitäisi muistaa kiittää siitä(kin) useammin.

Kanttorivuoroja hoidan tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan, ja useimmiten käymme messussa yhdessä Jyrkin kanssa. Kanttorin tehtävissä on sekin hyvä puoli, että tulee lähdettyä messuun, vaikka aamulla vähän väsyttäisi ja laiskottaisi. Kanttorina tulee myös tutustuttua moniin hienoihin virsiin, joita virsikirjoissamme riittää. Vanhojen tuttujen virsien lisäksi on virkistävää opetella uusia, joskus haastaviakin virsiä. Virsimusiikissa yhdistyvät hienolla tavalla seurakunnan yhteinen rukous, laulu ja puhe Jumalalle.

Kanttorina ja seurakuntalaisena minua ilahduttaa, että meillä on niin hyvin veisaava seurakunta. On ilo palvella yhdessä.

Musiikki on ollut aina tärkeä osa elämääni, ja musiikin kautta olen saanut rohkaisua ja lohtua vaikeina hetkinä. Erityisen paljon minua on puhutellut Pekka Simojoen ja Anna-Mari Kaskisen laulu Muutoksen aika, joka muistuttaa ainoasta pysyvästä turvasta maailman ja oman elämän muutosten myllerryksissä:

*Siis älä pelkää, kun jokin muuttuu
Matkaan jo lähde, tässä on tie
Jumala antaa sen mitä puuttuu
Lävitse kaiken Hän sinut vie
Havahdu uskon todellisuuteen
Hän saapuu arkeen kuin ennenkin
Sinua kutsuu johonkin uuteen
Sen minkä annat, saat takaisin*

Saara Tuulari
Seurakuntaamme
kotiutunut jäsen

+ + + + + **Esirukouspyynnöt:** + + + + +

- + Srk:n hengellinen ja taloudellinen rakentuminen Rovaniemellä, Sodankylässä, Meri-Lapissa, Utsjoella, Kemijärvellä sekä koko Lhpk:ssa.
- + Iranin ja Ukrainan sodan ratkaisu sekä rauha Israelin ja sen naapurikansojen välille.
- + Turvapaikanhakijoiden auttaminen ja kristillinen opetus.
- + Johdatusta Jumalan sanan mukaisiin ratkaisuihin lainsäädännössä ja tuomioistuimissa.
- + Suomen hallitus ja eduskunta sekä alue- ja kuntapäätäjät haastavien päätösten edessä.
- + Turvallisuus-, talous- ja työllisyystilanteen vakaus Suomessa ja maailmalla.

STEFANOKSEN LUT SRK:N PÄÄSIÄISAJAN TILAISUUDET:

**HILJAISEN VIIKON
AHTISAARNAT
30.3.-1.4. KLO 18.00**

**KIIRASTORSTAIN RIPPI
JA EHTOOLLINEN
2.4. KLO 18.00**

*Aurinkomme
on ylösnoussut!*

**JEESUKSEN KUOLIN-
HETKEN HARTAUUS
PITKÄPERJANTAINA
3.4. KLO 15.00**

**PÄÄSIÄISAAMUN
MESSU
5.4. KLO 10.00**

LISÄKSI MESSU JOKA SUNNUNTAI KLO 10.00, SYDÄMELLISESTI KAIKKI TERVETULOA!

TILAISUUDET OS. KAIRATIE 37 (KAIRATEMPPELI).
HUOM! POIKKEUKSELLISESTI 31.3-2.4. OS. VIIRINKANKAANTIE 1 (KRISTILLINEN KOULU).